

**STANOWISKO
OKRĘGOWEJ RADY LEKARSKIEJ
Warmińsko-Mazurskiej Izby Lekarskiej w Olsztynie
z dnia 16 listopada 2011r.**

**w sprawie zapisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków,
środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego
oraz wyrobów medycznych**

Okręgowa Rada Lekarska Warmińsko-Mazurskiej Izby Lekarskiej w Olsztynie stanowczo sprzeciwia się ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, uznając rozwiązania prawne w niej zawarte, w tym w szczególności określające zasady wystawiania recept lekarskich na leki refundowane, za sprzeczne z zasadami obowiązującymi w państwie prawa oraz obowiązkami władz publicznych wynikającymi z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepisy ustawy przerzucają całą odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność finansową, za niedoskonałe rozwiązania i działanie systemu ochrony zdrowia w Polsce na lekarza i lekarza dentystrę, podczas gdy Konstytucja RP, nakłada na władze publiczne obowiązek zapewnienia dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

W szczególności należy wskazać na art. 48 ustawy, który określa m.in. przypadki, w których osoba uprawniona (lekarz lub lekarz dentysta) ma obowiązek zwrotu kwoty stanowiącej równowartość kwoty nienależnej refundacji wraz z odsetkami. Zgodnie z tym zapisem obowiązek zwrotu kwoty refundacji powstaje m.in. w przypadku, gdy lekarz lub lekarz dentysta wypisze receptę nieuzasadnioną udokumentowanymi względami medycznymi lub niezgodną z uprawnieniami świadczeniobiorcy. Nieostre sformułowania użyte przez ustawodawcę stawiają lekarzy na przegranej pozycji w ewentualnym sporze z monopolistą- Narodowym Funduszem Zdrowia, który zawsze może podważyć chociażby sposób udokumentowania względów medycznych. Wobec braku realizacji przez władze publiczne obowiązku wprowadzenia kart ubezpieczenia, całkowicie nierealna jest również weryfikacja uprawnień świadczeniobiorcy. Podkreślenia wymaga fakt, iż sam Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a także Narodowy Fundusz Zdrowia nie dysponują narzędziami do dokonania takiej weryfikacji.

Rodzi się więc uzasadnione pytanie jak w tej sytuacji ma zachować się lekarz, biorąc pod uwagę fakt, iż obowiązek zwrotu kwoty refundacji jest tylko jedną z sankcji przewidzianych w ustawie refundacyjnej. Na lekarza lub lekarza dentystę mogą być bowiem nałożone jeszcze kary umowne, których wysokości ustawa refundacyjna nie określa, co potęguje stan niepewności co do sytuacji prawnej wynikającej z zawartej umowy. Kolejną konsekwencją jest brak możliwości zawarcia kolejnych umów z Narodowym Funduszem Zdrowia, przez czas określony w ustawie refundacyjnej. Pomimo, iż lekarza i NFZ łączy umowa, to wykreowany stosunek cywilnoprawny zakłada całkowite uprzywilejowanie płatnika, pozbawiając drugą stronę prawa odwołania od decyzji NFZ. Niezbędnym wydają się wprowadzenie rozwiązań umożliwiających weryfikację uznaniowych decyzji organów Funduszu przez podmiot zewnętrzny.

W świetle powyższego Okręgowa Rada Lekarska jednoznacznie opowiada się za koniecznością gruntownej zmiany zapisów ustawy refundacyjnej, gdyż godzi ona nie tylko w interes lekarzy i lekarzy dentystów, ale również bezpośrednio dotyka świadczeniobiorców, co głośno wyrażają organizacje zrzeszające pacjentów.

SEKRETARZ
Okręgowej Rady Lekarskiej
w Olsztynie
Zofia Annusewicz-Kot
lek. dent. Zofia Annusewicz-Kot

PREZES
Okręgowej Rady Lekarskiej
w Olsztynie
Marek Zabtocki
lek. Marek Zabtocki